

Itineraris senyalitzats al Parc de la Serralada de Marina

SL-C 95 De Tiana al turó d'en Galceran

GR-92. Sender del Mediterrani. De Tiana a Montcada i Reixac

Itinerari pedagògic del torrent de les Bruixes a Torribera*

SL-C 96. El Rocar*

SL-C 140. La vall de Pomar*

SL-C 141. De Torribera a puig Castellar*

SL-C 142. El torrent de l'Amigó*

SL-C 143. Al voltant de Sant Pere de Reixac*

SL-C 144. La vall de Sant Jeroni de la Murtra*

SL-C 145. La vall de Montalegre*

SL-C 146. De la font de l'Alba a la Conreria

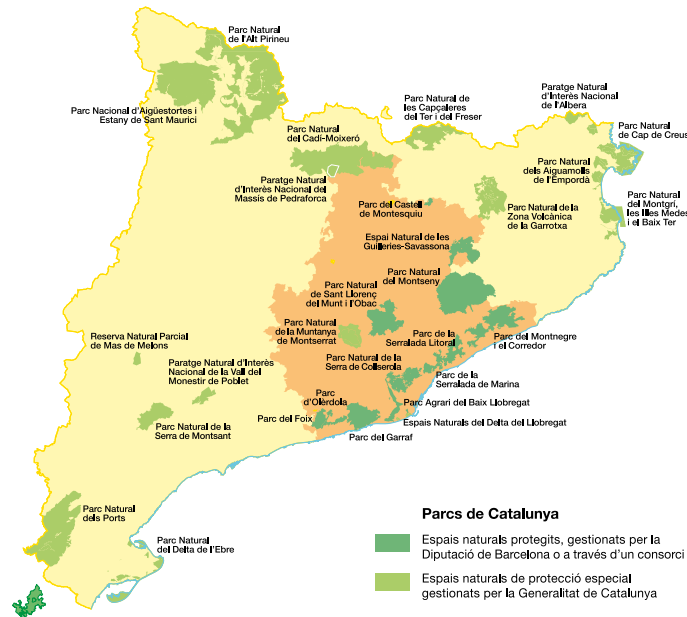
SL-C 147. De la font de l'Alzina al puig Castellar*

SL-C 148. La font del Tort*

SL-C 149. De Sant Pere de Reixac al turó de les Maleses*

* Rutes circulars que tornen al punt d'inici

 Fulllet disponible

Xarxa de Parcs Naturals

Opineu sobre els parcs

Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiu, Espai Natural de les Guàrdies-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olèrdola i Parc del Foix

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Gerència de Serveis d'Espais Naturals

Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona

Tel. 934 022 428

xarxaparc@diba.cat · parcs.diba.cat

Parc de la Serralada de Marina

ITINERARIS SENYALITZATS

SL-C 95

© Laura Martínez Rubio

De Tiana al turó d'en Galceran

Descobrim l'entorn de Tiana (IV)

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Parc de la Serralada de Marina

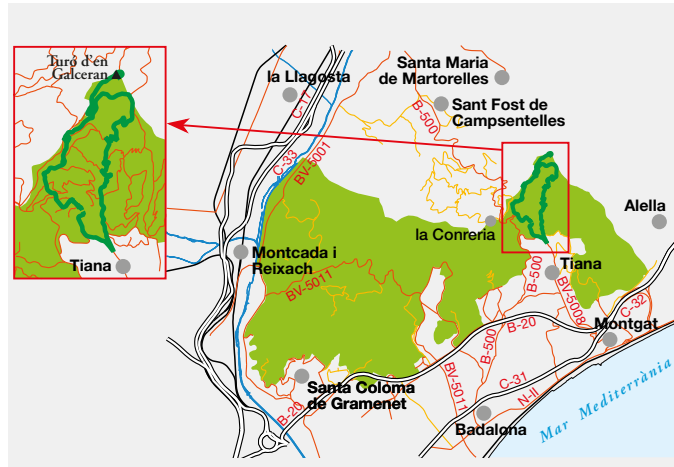

© Andoni Canela

Un espai natural protegit, envoltat de civilització, en què el paisatge humà s'endinsa muntanya amunt entre ambients mediterranis

Malgrat la pressió humana, el parc conserva la fauna i la vegetació característiques. El lleure i l'educació formen la part més beneficiosa d'un espai que ha sabut compatibilitzar la natura amb el patrimoni històric al llarg dels anys.

Accés al punt d'inici

Observatori Astronòmic de Tiana (avinguda Eduard Fontseré, s/n, 08391 Tiana).

En cotxe

Cal anar fins al recinte poliesportiu de Tiana, a uns 500 metres del nucli urbà sobre la carretera BV-500, que connecta Tiana amb la carretera B-500, que va de Badalona a Mollet.

En autobús

Línia B29 Badalona (Montigalà) – Tiana (poliesportiu municipal)
Parada: poliesportiu municipal de Tiana. Consulteu: <https://m.tusgsal.cat/>

En tren

Des de l'Hospitalet de Llobregat en direcció a Maçanet-Massanes, amb parada a Montgat, i, des d'allà, amb el servei de bus B29.
Consulteu: www.renfe.com/es/ca/cercanias/rodalies-barcelona

En metro

Línia 2 fins a Pep Ventura i, des d'allà, amb el servei de bus B29.
Consulteu: <https://m.tusgsal.cat/>

Característiques i recomanacions

Distància: 7,6 km

Desnivell: 274 m

Durada: 2 h 40 min

Dificultat: mitjana

Senyalització: línia blanca sobre verd, SL-C 95

Recomanacions:

- Porteu calçat adequat, gorra, aigua i prismàtics
- Cal mantenir la tranquil·litat de l'entorn i no llençar-hi deixalles de cap mena
- Respecteu l'activitat de les masies i explotacions agràries per on passeu
- Procureu no destorbar la fauna

Al codi QR trobareu més informació sobre aquesta excursió.

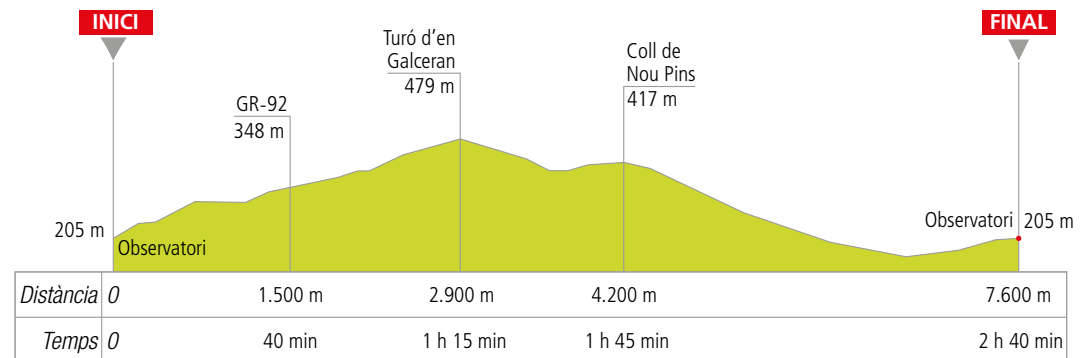
DADES PRINCIPALS

Any de constitució: 1996
Superfície protegida: 2.086 ha

MÉS INFORMACIÓ

Oficina del Parc de la Serralada de Marina

Ctra. B-500, km 6
08391 Tiana
Tel. 933 956 336
p.smarina@diba.cat

Descripció de l'itinerari

Iniciem l'itinerari a l'Observatori Astronòmic de Tiana, i que ens portarà fins el turó d'en Galceran, també denominat de Galceran o Mont Mates **1**. Trobarem la fita d'inici prop d'aquest equipament i compartirem alguns trams amb els itineraris SL-C145, SL-C146 i GR-92.

De l'observatori astronòmic al turó d'en Galceran

Prenem el camí que travessa una pineda jove i, al primer trencall a l'esquerra, ens enlairem fins a un altià, on tenim l'opció de desviar-nos fins a la font de l'Alba.

2 El nostre recorregut segueix pel camí senyalitzat que ascendeix suaument entre alzines, pins, estepes i plantes aromàtiques, que s'aniran alternant al llarg de tota la passejada.

Un cop passem les restes d'un mur de pedra seca, testimoni dels antics conreus de vinya

3, continuem i deixem enrere la carretera.

L'estret camí esdevé una pista pronunciada, i l'enfilem. Un cop a dalt, seguim recte separant-nos dels itineraris SL-C145 i 146. Ens endinsem en un alzinar amb presència d'arboç, bruc, roldor i aritjol fins que el paisatge s'obre perquè gaudim d'una bonica panoràmica: entre feixes de vinyes, la masia de Can Ballús i l'ermita de l'Alegria; a la vall, Tiana, i, com a teló de fons, Montgat i el mar **4**.

Quan arribem a la torre d'alta tensió, girem a l'esquerra i continuem ascendint. A dalt del camí, un senyal ens indica que som al sender de gran recorregut GR-92, i l'agafem de pujada. Seguint les marques vermelles i blanques, arribem a un tram amb una impressionant perspectiva sobre el litoral **5**.

A la cruïlla de camins, un senyal ens indica la direcció cap al turó d'en Galceran i comencem a guanyar alçada entre, parets de sauló. Aquest serà el desnivell més pronunciat de l'itinerari. Quan ja visualitzem davant nostre la imponent torre de vigilància per a la prevenció d'incendis, si ens desviem per un corriol a la dreta, descobrim un vèrtex geodèsic rellevant **6**.

Ja som al turó d'en Galceran (485 m), el punt més alt del Parc de la Serralada de Marina. Des d'aquí podem contemplar, a la dreta, la plana del Vallès, on distingim Montserrat i el pic de la Mola; davant nostre, la serralada de Marina i la serra de Collserola, i a l'esquerra, el litoral i l'àrea de Barcelona.

Del turó d'en Galceran a l'observatori astronòmic

Desfem el camí, ara de baixada, amb compte de no relliscar, fins que agafem de nou el GR-92, que ascendeix suaument entre alzines.

La pista esdevé plana. A la vora del camí abunden la calcida blanca, un card de flor lila, i els conillets, una planta amb flors grosses i acampanades de tonalitat lila, que es miren la serralada. A l'alçada dels grans pins pinyers, coll de nou pins **7**, el paisatge ens ofereix unes esplèndides vistes sobre el vessant marítim del Barcelonès, i, en primer pla, l'antic seminari de la Conreria.

Ens desviem a la dreta per gaudir d'una bonica perspectiva sobre les vinyes, el poble d'Alella, la Serralada Litoral i la costa del Maresme en la distància. Comencem la baixada prenent la pista forestal que es perd sinuosa sota els pins, per on descendim fent ziga-zaga fins a arribar a un gran canyissar. A partir d'aquí, seguim pel camí que descendeix a l'esquerra. Ara estem en una zona més humida i el canyissar ens acompanyarà en tot aquest tram.

Creuem la cadena que trobem enmig del camí, que evita la circulació de vehicles motoritzats no autoritzats, i continuem fins que ens sorprenen les restes d'un aqüeducte de rec **8**. Seguim recte pel carrer Gosh fins a arribar a l'entrada de la masia Can Nolis, on girem a la dreta en direcció a l'Observatori Astronòmic de Tiana, punt de partida del nostre itinerari.

L'Observatori Astronòmic de Tiana

La Diputació de Barcelona va construir l'any 2004 l'Observatori Astronòmic de Tiana, i, des de llavors, a la planta baixa es troba un dels punts d'informació del Parc de la Serralada de Marina, on es poden fer consultes abans de començar l'itinerari i hi trobareu material divulgatiu i pedagògic del parc. Se'n pot consultar l'horari al web <https://parcs.diba.cat/web/marina>.

L'observatori astronòmic és gestionat pel Grup d'Astronomia de Tiana, que organitza visites amb una freqüència mensual per a l'observació astronòmica així com per mostrar els detalls tècnics de l'equipament.

Àrea d'esplai de la font de l'Alba

La font de l'Alba va ser, en el passat, un paratge tradicional de passejada per als tianencs, però, després del gran incendi que va patir la Conreria el 1994, la font va perdre bona part del seu encant. En l'actualitat, l'indret ha estat reconvertit en una de les àrees d'esplai del Parc de la Serralada de Marina i està equipat amb zona d'aparcament i cinc taules de pícnic, dues d'elles adaptades per a persones amb discapacitat.

Els estepars de la Serralada de Marina

Si observem amb atenció les vores del camí, i segons el tram, abunden l'estepa blanca i l'estepa borrera. L'estepa blanca la distingim per les fulles piloses i blanquinoses, i a la primavera també per les flors grans i liles de textura arrugada. En canvi, l'estepa borrera té unes fulles rugoses i petites, i la seva flor és blanca.

El vèrtex geodèsic del turó d'en Galceran

Es troba a dalt del turó del mateix nom i va ser un dels punts utilitzats per establir la mesura del metre quan se cercava un sistema decimal que tingués com a unitat la deu milionèsima part del quadrant d'un meridià. El meridià triat va ser el que, partint de Dunkerque, passa per París i finalitza a Barcelona. Pierre-François Méchain, geodesista i astrònom, va ser el responsable de mesurar la part més meridional del meridià, la que va de Rodés al Llenguadoc fins a Barcelona. Els treballs al turó d'en Galceran es van realitzar l'octubre de l'any 1792 i van durar mig mes. Actualment, el vèrtex geodèsic està senyalitzat per un pilar d'1,113 metres d'alçada sobre una base quadrada de formigó d'un metre.

La Denominació d'Origen Alella

La Denominació d'Origen Alella és la més antiga i també la més petita de Catalunya. Situada al nord de Barcelona, és a cavall de tres comarques: el Maresme, el Vallès Oriental i el Barcelonès. Coneguts i estimats ja a l'època romana com a vins laietans, aquests vins eren, en plena edat mitjana, els preferits a Barcelona, per esdevenir més tard un dels vins de qualitat més exportats des de Catalunya arreu del món. Al territori DO Alella, la majoria dels sòls dedicats al conreu de la vinya tenen com a base el sauló. Es tracta de sòls d'estructura arenosa o francoarenosa, fàcils de treballar, d'alta porositat, airejats, amb bon drenatge i gran permeabilitat. Podeu descobrir la DO Alella a través de la ruta del vi, on els cellers ofereixen diferents propostes d'enoturisme.

L'aqüeducte

Prop de Can Masdeu, trobem el que semblen les restes d'un tram de l'aqüeducte que portava l'aigua d'una mina als camps de conreu.

També es té constància que a Tiana hi havia almenys dos aqüeductes que portaven les aigües de Dosrius a Barcelona: l'aqüeducte d'en Guinart i l'aqüeducte d'en Gili, avui desapareguts.

